

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

33. uważa, że w ramach przyszłej reformy WPR należy uwzględnić potrzeby kobiet na obszarach wiejskich oraz ich rolę jako pracownic sektora rolnictwa, a także nadać temu priorytetową rangę, zarówno jeśli chodzi o dostęp do określonych usług, jak również do środków pomocowych, w zależności od potrzeb terytorialnych w każdym państwie członkowskim;

34. jest przekonany, że w perspektywie średnioterminowej we wszystkich organach politycznych, gospodarczych i socjalnych sektora rolnego kobiety powinny być odpowiednio reprezentowane, tak aby w procesie decyzyjnym obok punktu widzenia mężczyzn przedstawiać także punkt widzenia kobiet; podkreśla znaczenie podejmowania specjalnych działań na rzecz kobiet, by osiągnąć równy udział kobiet w tych organach;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewniania kobietom lepszego dostępu do ziemi i kredytów, aby zachęcać kobiety do prowadzenia działalności na obszarach wiejskich i pełnienia roli podmiotów działających w sektorze rolnym;

36. wzywa do uwzględniania dotychczasowych strategii zabezpieczenia socjalnego kobiet w rolnictwie (rolniczek, kobiet pracujących w rolnictwie, pracownic sezonowych itp.), w tym wdrożenia dyrektywy 2010/41/UE w kontekście sytuacji krajowej, prawa własności i prawa podatkowego oraz do wykorzystania w państwach członkowskich tych doświadczeń w rozwoju odpowiedniego zabezpieczenia socjalnego kobiet w rolnictwie;

37. podkreśla, że w strategiach europejskich dotyczących warunków życia kobiet zamieszkujących obszary wiejskie powinno się uwzględniać warunki życia i pracy migrujących pracownic sezonowych w sektorze rolnym, zwłaszcza potrzebę odpowiedniego zakwaterowania, ochrony socjalnej, ubezpieczenia zdrowotnego i opieki zdrowotnej; podkreśla konieczność nadawania jak największej wartości pracy wykonywanej przez kobiety;

38. zachęca Komisję, by w ramach sprawozdania podsumowującego, które przedstawi w 2011 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), dokonała pogłębionej analizy skutków stosowania praktycznych środków w odniesieniu do sytuacji kobiet zamieszkujących obszary wiejskie;

*

* *

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Efektywność i skuteczność finansowania UE w dziedzinie likwidacji elektrowni jądrowych w nowych państwach członkowskich

P7_TA(2011)0123

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie efektywności i skuteczności finansowania UE w dziedzinie likwidacji elektrowni jądrowych w nowych państwach członkowskich (2010/2104 (INI))

(2012/C 296 E/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Protokół nr 4 Traktatu o Przystąpieniu w sprawie elektrowni jądrowej w Ignalinie na Litwie oraz Protokół nr 9 w sprawie jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice V1 na Słowacji, a także art. 30 Protokołu dotyczącego warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej,

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

- uwzględniając rozporządzenia Rady dotyczące wdrożenia Protokołu nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie ⁽¹⁾, dotyczące wdrożenia Protokołu nr 9 w sprawie jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice V1 na Słowacji ⁽²⁾ oraz w sprawie pomocy finansowej Unii na likwidację bloków 1-4 elektrowni jądrowej Kozłoduj w Bułgarii (program „Kozłoduj”) ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystania zasobów finansowych przeznaczonych na likwidację instalacji jądrowych (COM(2007)0794) oraz dokument towarzyszący pt. „Dane dotyczące finansowania likwidacji w UE” (SEC(2007)1654),
 - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 24 października 2006 r. w sprawie zarządzania zasobami finansowymi przeznaczonymi na likwidację instalacji jądrowych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0054/2011),
- A. mając na uwadze, że w trzech krajach kandydujących do UE – na Litwie, na Słowacji i w Bułgarii – działały stare elektrownie jądrowe, których zamknięcie uzgodniono, oraz że negocjacje akcesyjne doprowadziły do określenia dat przedterminowego zamknięcia trzech wspomnianych elektrowni jądrowych,
- B. mając na uwadze uznanie przez UE, że przedterminowe zamknięcie, a następnie likwidacja tych jednostek w trzech elektrowniach jądrowych stanowi znaczne obciążenie finansowe i ekonomiczne, którego nie mogą w pełni pokryć zainteresowane państwa członkowskie, wskutek czego w traktatach o przystąpieniu oraz późniejszych rozporządzeniach Rady przewidziano pomoc finansową dla tych państw członkowskich; mając jednak na uwadze, że nie postanowiono jednoznacznie, czy pomoc powinna pokrywać pełen koszt likwidacji lub rekompensować wszystkie konsekwencje gospodarcze; zauważa, że zarówno Bułgaria, jak i Słowacja pozostają w chwili obecnej eksporterami netto energii elektrycznej,
- C. mając na uwadze, że pomoc przewiduje działania w następujących obszarach:
- likwidacja (przygotowania do zamknięcia, wsparcie organów regulacyjnych, sporządzenie dokumentacji potrzebnej do likwidacji i wydania pozwoleń, bezpieczna konserwacja i nadzór po zamknięciu, przetwarzanie odpadów, magazynowanie i dekontaminacja odpadów i zużytego paliwa oraz prace demontażowe),
 - energia (modernizacja i usprawnienie istniejących urządzeń pod kątem środowiska, zastąpienie mocy produkcyjnej zamkniętych jednostek, poprawa bezpieczeństwa dostaw energii i efektywności energetycznej oraz inne środki przyczyniające się do koniecznej restrukturyzacji i modernizacji infrastruktury energetycznej),
 - skutki społeczne (wsparcie pracowników elektrowni w utrzymaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa w okresach poprzedzających demontaż po zamknięciu oraz przeszkolenie pracowników pod kątem nowych zadań związanych z likwidacją),

⁽¹⁾ Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 23.5.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 13.7.2010, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 31.

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

- D. mając na uwadze, że udzielanie pomocy rozpoczęto przed akcesją oraz przed zamknięciem odnośnych jednostek oraz że z tego powodu środki pomocowe kumulowały się w funduszach wspierania likwidacji elektrowni, przy równoczesnej kontynuacji prac administracyjnych,
- E. mając na uwadze, że likwidacja obiektów jądrowych oraz gospodarowanie pochodzącymi z nich odpadami to operacja skomplikowana pod względem technicznym, wymagająca znacznych zasobów finansowych i wiążąca się z odpowiedzialnością środowiskową, techniczną, społeczną i finansową,
1. odnotowuje, że Litwa, Słowacja i Bułgaria wypełniły zobowiązania wynikające z traktatów o przystąpieniu, dotyczące terminowego zamknięcia odpowiednich jednostek w trzech elektrowniach jądrowych: jednostka 1 elektrowni jądrowej Ignalina została zamknięta w dniu 31 grudnia 2004 r., zaś jednostka 2 w dniu 31 grudnia 2009 r.; jednostka 1 elektrowni jądrowej Bohunice V1 została zamknięta w dniu 31 grudnia 2006 r., zaś jednostka 2 w dniu 31 grudnia 2008 r.; jednostki 1 i 2 elektrowni jądrowej w Kozłoduju zostały zamknięte w dniu 31 grudnia 2002 r., zaś jednostki 3 i 4 w dniu 31 grudnia 2006 r.;
 2. zauważa również, że wszystkie trzy państwa członkowskie starały się renegecjonować zobowiązania polityczne odnośnie do zamknięcia reaktorów, co opóźniło ten proces;
 3. odnotowuje istnienie podstawy prawnej przyznania pomocy finansowej; odnotowuje, że kwoty ustala się corocznie w drodze decyzji Komisji, w oparciu o indywidualne roczne wspólne dokumenty programowe, co umożliwia kontrolę nad realizacją i finansowaniem zatwierdzonych projektów;
 4. zauważa, że z powodu niewielkiego doświadczenia UE w dziedzinie likwidacji i ograniczonych danych na ten temat, podjęto decyzję dotyczącą pomocy finansowej bez możliwości określenia pułapu finansowego; zauważa ponadto, że nawet po sporządzeniu planów i strategii likwidacji nie istniały żadne jasne warunki dotyczące określenia pułapu, przez co decyzje w sprawie dalszej pomocy finansowej musiały być podejmowane odrębnie dla poszczególnych etapów i przypadków;
 5. uważa, że celem pomocy Wspólnoty jest wsparcie wspomnianych trzech państw członkowskich w radzeniu sobie z finansowym i ekonomicznym obciążeniem spowodowanym wyznaczonymi terminami przyspieszonego zamknięcia oraz pokrycie kosztu wielu istotnych działań likwidacyjnych, inwestowanie w przedsięwzięcia energetyczne mające na celu ograniczenie zależności energetycznej i pomoc w łagodzeniu wpływu likwidacji wspomnianych elektrowni na społeczeństwo; stwierdza mimo to, że we wszystkich trzech przypadkach koszty likwidacji elektrowni jądrowych przekroczyły wysokość planowanej pomocy UE i wszystko wskazuje na to, że przekroczą one też początkowe szacunki; zauważa też, że znaczna część środków została wykorzystana na projekty energetyczne, a nie na główny cel pomocy finansowej, tj. likwidację elektrowni jądrowych;
 6. jest zdania, że koncepcja unijnej solidarności skutecznie przyczynia się do łagodzenia ekonomicznych konsekwencji przyspieszonego zamknięcia w sektorze energetycznym; zauważa jednak, że w trakcie przygotowywania niniejszego sprawozdania faktyczna likwidacja jest nadal w początkowej fazie;
 7. stwierdza, że likwidacja wspomnianych elektrowni jądrowych musi mieć charakter absolutnie priorytetowy z uwagi na bezpieczeństwo i zdrowie wszystkich Europejczyków;
 8. wyraża zaniepokojenie, że brak środków finansowych na działania likwidacyjne opóźni likwidację elektrowni jądrowych oraz spowoduje zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzkiego;
 9. podkreśla, że kwestia bezpieczeństwa ma pierwszorzędne znaczenie w przypadku likwidacji omawianych jednostek trzech elektrowni jądrowych, które zostały przedterminowo zamknięte; zachęca w związku z tym Radę, Komisję i państwa członkowskie, aby pamiętały o powyższym przy podejmowaniu wszelkich kolejnych decyzji dotyczących programów likwidacji elektrowni jądrowych ogólnie, a przedmiotowych trzech programów w szczególności; wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniej koordynacji z państwami członkowskimi oraz do ustanowienia szczegółowych harmonogramów realizacji tych projektów;

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

10. zauważa z zaniepokojeniem, że szczegółowe plany likwidacji zawarte w trzech omawianych programach likwidacji nie zostały jeszcze sfinalizowane, a w konsekwencji nie ma wystarczających informacji na temat harmonogramów, kosztów poszczególnych projektów oraz ich źródeł finansowania; wzywa zatem odpowiednie organy krajowe do sfinalizowania planów, a Komisję do zdawania sprawozdań z tego procesu oraz do zapewnienia długoterminowego szczegółowego planowania finansowego projektów likwidacyjnych; zwraca się do Komisji o jasne określenie zakresu unijnego finansowania wymaganego do zakończenia tych planów;

11. wzywa Komisję do zbadania sposobów zmiany stosowanych przez UE metod finansowania działań likwidacyjnych przy uwzględnieniu strategii wykorzystywanych przez państwa członkowskie i ich administrację krajową, a także sposobów uproszczenia zasad zarządzania funduszami w taki sposób, aby nie wpływały one na bezpieczeństwo działań likwidacyjnych;

12. zauważa brak wyraźnego podziału odpowiedzialności wśród podmiotów uczestniczących w finansowaniu oraz podmiotów uczestniczących w procesie likwidacji; uważa, że główna odpowiedzialność za wdrażanie unijnej pomocy powinna spoczywać na Komisji oraz że należy ustanowić wspólne zarządzanie z EBOiR;

13. uważa, że w celu przyznawania zamówień należałoby stosować kryterium wspólnotowej wzajemności z korzyścią dla przedsiębiorstw europejskich, stosując w szczególności zasady określone w art. 58 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające m.in. w sektorze energetyki;

14. zauważa, że kwota całkowitej pomocy finansowej Unii Europejskiej na rzecz tych trzech państw członkowskich do końca 2013 r. wynosi 2 847,78 mln euro; zauważa, że pomimo istnienia różnic między elektrowniami jądrowymi, zwłaszcza jeżeli chodzi o magazynowanie paliwa, zasadniczo programy łączy ta sama technologia; zauważa jednak, że istnieją znaczne różnice w przydzielonych kwotach: Ignalina (2 jednostki): 1 367 mln euro; Bohunice (2 jednostki): 613 mln euro oraz Kozłoduj (4 jednostki): 867,78 mln euro;

15. zauważa, w oparciu o dane dostępne pod koniec 2009 r., różną sytuację państw członkowskich w zakresie wydatkowanych kwot: Ignalina: ogółem 1 367 mln euro, przyznano 875,5 mln euro (64,04 %), wydatkowano 760,4 mln euro (55,62 %); Bohunice: ogółem 613 mln euro, przyznano 363,72 mln euro (59,33 %), wydatkowano 157,87 mln euro (25,75 %); Kozłoduj: ogółem 867,78 mln euro, przyznano 567,78 mln euro (65,42 %), wydatkowano 363,149 mln euro (41,84 %), co wynika głównie z różnych dat zamknięcia;

16. uważa, że należy zachować całkowitą przejrzystość w zarządzaniu funduszami oraz wykorzystywaniu dostępnych w ich ramach środków; uznaje znaczenie solidnego i przejrzystego gospodarowania środkami finansowymi przy odpowiednim nadzorze z zewnątrz w celu zapewnienia uczciwej konkurencji na rynku energetycznym; zaleca, aby zapewniono w tej kwestii przejrzystość i udział społeczeństwa;

17. odnotowuje zakończenie następujących kontroli i ocen: „Midterm Evaluation of the Decommissioning Assistance to Lithuania and Slovakia” (śródkresowa ocena pomocy na likwidację elektrowni jądrowych na Litwie i Słowacji, 2007); wewnętrzne kontrole KE wszystkich trzech programów w 2007 r.; prowadzone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO) kontrole agencji CPMA w 2008 i 2009 r. w odniesieniu do Ignaliny; kontrola ETO przygotowania DAS w 2008 r.; badanie wykonalności ETO w 2009 r.; a także przyjmuje do wiadomości następujące działania bieżące: komunikat Komisji spodziewany na początku 2011 r.; zewnętrzną kontrolę finansową KE dotyczącą Międzynarodowego Funduszu Wspierania Likwidacji Elektrowni Bohunice; pełną kontrolę ETO wykonania zadań w ramach wszystkich trzech programów;

18. jest zdania, że liczba i zakres przeprowadzonych kontroli wydają się niewystarczające, biorąc pod uwagę znaczne zaangażowane środki pieniężne, fakt, że wykorzystanie funduszy jest nowością, nieznanymi czynnikami, które pojawiły się w trakcie procesu, a następnie liczne zmiany, dostosowania i przeznaczenie dodatkowych środków; wyraża ubolewanie, że w przeprowadzonej przez Komisję we wrześniu 2007 r. śródkresowej ocenie pomocy na likwidację elektrowni jądrowych na Litwie i Słowacji nie ujęto Bułgarii (która w tym czasie otrzymała już pomoc);

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

19. ubolewa nad faktem, że Komisja nie przedkłada Parlamentowi Europejskiemu rocznych sprawozdań dotyczących wykorzystania środków finansowych przyznanych na likwidację elektrowni jądrowych; wzywa zatem Komisję do monitorowania i przedkładania Parlamentowi rocznych sprawozdań dotyczących usprawnień w wykorzystaniu środków i prawdopodobieństwa, że skumulowane środki na likwidację tych konkretnych jednostek w trzech elektrowniach jądrowych zostaną wykorzystane w ciągu trzech kolejnych lat;

20. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie analizy w celu potwierdzenia, że istnieje możliwość przydzielenia kwot na przyszłe projekty likwidacyjne do 2013 r., tym bardziej że zezwolenia na likwidację zostaną wydane w przypadku Bohunic w lipcu 2011 r., zaś w przypadku Kozłoduja pod koniec 2011 r. i pod koniec 2012 r.;

21. zwraca się do Komisji o dostarczenie informacji porównawczych na temat wdrażania początkowych i zrewidowanych harmonogramów poszczególnych etapów procesu likwidacji, jak również na temat środków w dziedzinie energii i w sektorze socjalnym, przed przeznaczeniem jakichkolwiek dalszych środków unijnych;

22. zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania na temat szczególnych usprawnień wynikających z ustanowienia w 2007 r. komitetu zarządzającego państw członkowskich, służącego jej pomocą w realizacji programów pomocowych, oraz o podsumowanie zmian proceduralnych, które nastąpiły od tego czasu;

23. zauważa, że nadal nie została zakończona kontrola ETO; sugeruje, że ocena ta powinna pomóc w określeniu celów, na jakie fundusze są wykorzystywane, i ich skuteczności oraz realnych propozycji na przyszłość, jak też w ustaleniu dodatkowego finansowania potrzebnego, aby przeprowadzić likwidację; sugeruje, że ponieważ chodzi o pełną kontrolę wykonania zadań, powinna ona wyjaśnić następujące kwestie:

- czy środki wykorzystano w celach, na które były przeznaczone,
- czy procedury udzielania zamówień publicznych były należycie opracowane i przestrzegane,
- czy przydzielone środki pieniężne przyczyniły się do zwiększenia bezpieczeństwa działań likwidacyjnych,
- czy procedury udzielania zamówień publicznych zapewniły, że zaangażowane przedsiębiorstwa zagwarantują bezpieczeństwo zgodnie ze standardami UE,
- czy istnieją działania, w które był zaangażowany OLAF,
- czy miała miejsce odpowiednia koordynacja trzech istniejących programów, tak aby skutecznie wykorzystać zgromadzone doświadczenia oraz wcześniej przygotowane i sfinansowane projekty, oraz w jakich aspektach programy likwidacji nakładały się na siebie (jako że istnieje np. szereg podobnych projektów w zakresie magazynowania, kwalifikacji pracowników itp., które można było dostosować na potrzeby innych elektrowni jądrowych, co doprowadziłoby do oszczędności);

24. stwierdza, że w odniesieniu do przyszłych działań finansowanych z przydzielonych kwot UE w okresie 2007-2013 doprecyzowania wymagają dalsze kwestie:

- czy już istniejące plany i strategie są kompletne lub czy istnieje jeszcze możliwość dodania nowych działań, a w konsekwencji – dalszych środków,
- czy zapewniono pełną zdolność składowania czasowego oraz czy zakończono procedurę wyboru ostatecznego krajowego miejsca składowania końcowych odpadów promieniotwórczych,
- czy nadal istnieje potrzeba przydzielenia dodatkowych kwot na projekty energetyczne lub czy trzeba skoncentrować się na projektach likwidacyjnych,

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

— czy – o ile nie miało to do tej pory miejsca – doświadczenia i projekty dotyczące jednej elektrowni jądrowej należy przełożyć na pozostałe elektrownie;

25. z zaniepokojeniem zauważa brak unijnego zespołu koordynatorów i ekspertów zajmującego się wszystkimi trzema projektami, który pozwoliłby traktować program likwidacji jako cały pakiet w oparciu o doświadczenia UE i umożliwiłby powstanie synergii pomiędzy tymi trzema przypadkami;

26. podkreśla, że w celu zagwarantowania lepszego planowania działań i wymiany zgromadzonych doświadczeń w ramach tych trzech programów potrzebna jest ich ściślejsza koordynacja; uważa, że na tym doświadczeniu może skorzystać również cała Unia Europejska, jako że reaktory są wycofywane pod koniec okresu użytkowania; w związku z tym zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron o opracowywanie i gromadzenie najlepszych praktyk w zakresie likwidacji obiektów jądrowych oraz o zapewnienie możliwie najlepszego wykorzystania doświadczenia i danych zgromadzonych przez pozostałe państwa członkowskie w dziedzinie elektrowni jądrowych;

27. wzywa Komisję do utworzenia zespołu koordynacyjnego, który powinien być odpowiedzialny za:

— nadzór nad sporządzeniem ostatecznego planu zawierającego sprecyzowany harmonogram,

— nadzór nad wykorzystywaniem przyznaných dotąd środków finansowych,

— ustalenie, czy istnieje nadal potrzeba, aby UE uczestniczyła w tym procesie, a jeśli tak – dokładne określenie udziału UE,

— określenie obowiązków, w tym roli EBOiR, oraz nadzór nad finalizacją procesu likwidacji;

28. zwraca uwagę, że do finansowania operacji likwidacji obiektów jądrowych powinno się stosować zasadę „zanieczyszczający płaci” oraz że operatorzy takich obiektów powinni zapewnić odłożenie w okresie ich funkcjonowania wystarczających środków finansowych, aby pokryć przyszłe koszty likwidacji;

29. zauważa, że z powodu wcześniejszego zamknięcia reaktorów nie było możliwe planowane zgromadzenie potrzebnych środków w odpowiednich funduszach krajowych, które to środki miały pokryć wszelkie koszty związane z likwidacją elektrowni;

30. wzywa Komisję, aby uwzględniając różne strategie stosowane przez państwa członkowskie, zbadała potencjalne możliwości ujednoczenia podejścia do finansowania likwidacji obiektów jądrowych w UE w celu zgromadzenia na czas potrzebnych środków finansowych, nie narażając bezpieczeństwa procesu likwidacji;

Elektrownia jądrowa w Ignalinie

31. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że obecnie trwa lub została zakończona realizacja większości projektów programu „Ignalina” w zakresie efektywności energetycznej i zapewnienia dostaw energii elektrycznej;

32. zauważa z zaniepokojeniem, że nastąpiły opóźnienia w głównych projektach w zakresie zarządzania infrastrukturą przetwarzania odpadów (magazynowanie zużytego paliwa i składowanie odpadów), co pociągnęło za sobą dodatkowe koszty w stosunku do początkowych szacunków; zauważa, że dostępny w systemie margines swobody jest niemal wyczerpany i że opóźnienia mogą zacząć wywierać wpływ na „ścieżkę krytyczną” całego planu likwidacji, wraz z proporcjonalnym wzrostem kosztów; zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania z wyników ponownej oceny harmonogramu projektów;

Wtorek, 5 kwietnia 2011 r.

33. zauważa, że istotną część funduszy przeznaczono na projekty energetyczne, że na sfinalizowanie likwidacji nadal potrzeba dużych nakładów i że fundusze krajowe nie wystarczą na jej pokrycie: państwowy fundusz likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina zgromadził dotychczas niewiele ponad 100 mln euro (podczas gdy same koszty techniczne likwidacji wahają się od 987 mln do 1 300 mln euro), a znaczną część tej kwoty wykorzystano na projekty niezwiązane z likwidacją; wzywa do podjęcia w związku z tym odpowiednich działań, zwłaszcza przez państwa członkowskie;

Elektrownia jądrowa w Bohunicach

34. przyjmuje z zadowoleniem postępy programu „Bohunice”;

35. zauważa, że o ile pomoc wspólnotowa jest przewidziana na likwidację instalacji jądrowych, w szczególności reaktorów V1, a także na bezpieczeństwo dostaw, krajowy fundusz jądrowy nie dysponuje specjalnym źródłem finansowania przeznaczonym na trwający projekt likwidacyjny A1;

36. stwierdza, że wdrażanie niektórych projektów likwidacyjnych, takich jak rekonstrukcja systemu ochrony fizycznej obszaru, projekt przetwarzania „odpadów historycznych” oraz budowa tymczasowego składowania odpadów radioaktywnych w Bohunicach, zostało znacząco opóźnione; wzywa Komisję i stronę słowacką do podjęcia działań zapobiegających opóźnieniom oraz unikania narażania na szwank harmonogramu prac w projektach likwidacyjnych;

Elektrownia jądrowa w Kozłoduju

37. przyjmuje z zadowoleniem dobre techniczne i finansowe wyniki programu „Kozłoduj”, jak i rewizję strategii likwidacyjnej dla jednostek od 1 do 4, która z pierwotnej strategii odroczonego demontażu została zmieniona w strategię natychmiastowego demontażu w trybie ciągłym;

38. zauważa z zaniepokojeniem dość wysoki udział projektów energetycznych w rozdziale przekazanych funduszy publicznych; wzywa Komisję do monitorowania wdrażania pozostałych projektów energetycznych oraz do zdawania sprawozdań z wyników; wzywa do zwiększenia odsetka projektów z zakresu likwidacji i odpadów w pozostałym okresie funkcjonowania programu „Kozłoduj”;

39. podkreśla potrzebę kompleksowej koordynacji administracyjnej między państwowym przedsiębiorstwem ds. odpadów radioaktywnych (SERAW) a elektrownią jądrową Kozłoduj, odpowiedzialnymi obecnie za, odpowiednio, jednostki 1-2 oraz jednostki 3-4; zachęca stronę bułgarską do analizy i niezwłocznego wdrożenia niezbędnych środków naprawczych w odniesieniu do wspólnego zarządzania oraz/lub do objęcia wspólnym zarządzaniem jednostek 1-4;

*

* *

40. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi Bułgarii, Litwy i Słowacji.
